

Travelling News

from and for tourism lovers

quarterly
#131—March 2025

Summary

Hoofdartikel - Éditorial (Gilbert Menne)	3
--	---

Voyages et découvertes | Reisimpressies en ontdekkingen

• Citytrippen in België : Namen, de hoofdstad van Wallonië Patrick De Groot	4
• Le Guttland. La « bonne terre » d'accueil du slow tourisme Maïté Lanthin	8
• Suid-Afrika (deel 2) – Het land met de glimlach Karel Meuleman	12
• Une escapade tunisienne José Burgeon	17
• In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute! (deel 12) Patrick Perck	19
• A tourist takes a photo... in Canada Karel Meuleman	23

Actualité touristique | Toeristische actualiteit

• La réouverture du Musée Matisse à Cateau-Cambrésis Yves Calbert	24
---	----

Expositions | Tentoonstellingen

• À la Fondation Boghossian — Regards intemporels : des pharaons à aujourd'hui Maïté Lanthin	26
---	----

Vient de paraître | Juist verschenen

• Les 101 questions que vous vous posez avant de prendre l'avion Gilbert Menne	28
• De smaak van Wallonië en de Ardennen Patrick De Groot	28

Activités UBJET | UBJET activiteiten

• UBJET-persbezoek aan Namen Patrick Perck	29
• UBJET Algemene Vergadering 26 april 2025 Patrick Perck	34

Advertising rates Editorial committee Contact	37
---	----

UBJET | Extra

- Plus de photos d'articles dans ce magazine sur www.ubjet.org/extra
- Meer foto's bij artikels in dit magazine vind je op www.ubjet.org/extra
- More pictures of articles in this magazine can be found at www.ubjet.org/extra

Le prochain numéro paraîtra en septembre 2025. Les textes et photos doivent parvenir au rédacteur en chef avant le 1er août. Het volgende nummer verschijnt in september 2025. Teksten en illustraties moeten bij de hoofdredacteur binnen zijn vóór 1 augustus.
Front Cover: Vue sur Namur depuis la citadelle ©Foto Patrick De Groot.

Hoofdartikel

De Algemene Vergadering van UBJET werd succesvol georganiseerd op 26 april in Brussel. Sfeerbeelden ervan vind je in dit nummer en bij 'extra' op de website. De vergadering besteedde ruim aandacht aan Travelling News. Het magazine is immers het uithangbord aan onze vereniging want ze draagt veel bij tot haar bekendheid. Zo hebben we ook een aantal bijkomende auteurs mogen verwelkomen in onze redactie.

De AV heeft opgeroepen dat de leden van UBJET hun professionele en privé contacten kunnen aanspreken om meer lezers voor Travelling News aan te spreken. Het is ook essentieel dat onze vereniging over de nodige financiële middelen beschikt en dit kan alleen maar door meer reclame.

In dit nummer vind je opnieuw verslagen van onze medewerkers over hun reizen en ontdekkingen.

Zo vervolgt Karel Meuleman zijn reis in Zuid-Afrika. Maïté Lanthin wandelt in het Luxemburgse Guttland. José Burgeon ontdekt Tunesië. Yves Calbert woont de heropening bij van het Matisse museum in Cateau-Cambrésis. Patrick Perck blijft ons verbazen met z'n avonturen op weg naar Compostela. Patrick De Groote tenslotte stelt ons een citytrip naar Namen voor.

Alle lezers wens ik een mooie zomer met passievolle toeristische ontdekkingen.

Gilbert Menne
Hoofdredacteur TRAVELLING NEWS

Éditorial

L'Assemblée générale de l'UBJET s'est déroulée avec succès à Bruxelles le 26 avril dernier. Vous en trouverez des images d'ambiance dans ce numéro. Notre revue Travelling News a fait l'objet de toute son attention. En effet, notre revue est le porte-drapeau de notre association et elle contribue largement à nous faire connaître. C'est ainsi que nous avons eu le plaisir d'accueillir plusieurs membres supplémentaires dans notre équipe rédactionnelle.

L'Assemblée a décidé que tous les membres de l'UBJET sont invités à s'investir personnellement auprès de leurs contacts professionnels et privés pour développer le lectorat de Travelling News. Enfin, il est essentiel que notre association dispose de moyens financiers supplémentaires et cela ne peut se faire que par des insertions publicitaires dans notre magazine.

Vous trouverez dans la présente édition les voyages et découvertes de nos collaborateurs.

Karel Meuleman présente la deuxième partie de son séjour en Afrique du Sud. Maïté Lanthin s'est promenée dans le Guttland luxembourgeois. José Burgeon a fait une escapade en Tunisie. Yves Calbert était à la réouverture du Musée Matisse à Cateau-Cambrésis. Patrick Perck continue à nous narrer ses aventures sur le chemin vers Compostelle. Patrick De Groote propose un citytrip à Namur.

Je souhaite à tous nos lecteurs un bel été, avec beaucoup de passionnantes découvertes touristiques.

Gilbert Menne
Rédacteur en chef TRAVELLING NEWS

Citytrippen in België : Namen, de hoofdstad van Wallonië

© Tekst en foto's : Patrick De Groot

De Citadel en het Waals Parlement langs de Maas

Namen is sinds 1986 de hoofdstad van Wallonië en telt ca 114.000 inwoners (= 7^{de} grootste van ons land). Het is een grote gemeente die uit 22 deelgemeenten bestaat. Het centrum van Namen is compact en telt slechts 10.000 bewoners. Namen heeft een strategische en schilderachtige ligging aan de samenvloeiing van de Maas en de Sambre. Het is een belangrijke studentenstad met o.m. de Universiteit de Namur. Namen heeft tal van toeristische attracties en is kandidaat voor Culturele Hoofdstad van Europa 2030.

LE GROGNON

Namen is afgeleid van het Keltische Nameco wat grote bocht van de rivier betekent. De oudste wijk is Le Grognon, naam (= de varkerssnuif) genoemd naar de vorm van de strook land tussen Maas en Sambre, gelegen aan de voet van de Citadel. De eerste permanente bewoners vestigden zich hier bij de samenvloeiing zo'n 2.000 jaar geleden. Tot in de jaren '60 was het een volkse buurt, daarna afbraak en langdurig braakliggend terrein. Vanaf 2015 werd de indrukwekkende Confluence site aangelegd, met daarbij een ruime ondergrondse parking en een prachtige fiets- en voetgangersbrug (° vanaf mei 2020) over de Maas (die Jambes verbindt met het centrum, vandaar de naam L'Enjambée). Er zijn boottochten op de Maas.

Het Waalse Parlement bevindt zich in het voormalige hospitaal St.Gilles. Aan de andere kant van de Maas (deelgemeente Jambes) ligt het zgn. Elysette (°1877), de zetel van de Waalse minister-president.

Na de Grognon ging men het huidige centrum bewonen, aan de andere kant van de Samber. Er werden 3 omwallingen gebouwd, en de laatste werd na 1860 ontmanteld. Aan de andere kant van de Maas ligt Jambes, dat tot het Prinsbisdom Luik behoorde en als vijand van Namen werd beschouwd. De bekende Materne confituurfabriek werd onlangs overgeplaatst naar Floreffe.

We starten met een bezoek aan **Le NID** (= acroniem voor Namen, Intelligent, Duurzaam), een bezoekerscentrum (° 17 november 2021) dat wil aanzetten tot nadenken en laten zien hoe menselijke en kunstmatige intelligentie de nieuwe stad en transitie vorm kunnen geven. Interessant voor de toekomst van Namen inzake verstedelijking, mobiliteit en milieu. Leerrijke introductiefilm over de evolutie van de verstedelijking van Namen. Ook aandacht voor het verder uitbreiden van het verkeersvrije centrum. Verschillende interactieve tafels en 3D-voorstellingen.

LE VIEUX QUARTIER

Is het uitermate charmante centrum met verkeersvrije straatjes met tal van speciale winkels, horeca-zaken (zoals Onuages, met 10 couverts het kleinste restaurant van de stad) en de steeds meer opduikende street art. Op de Place du Marché-aux-Légumes bevindt zich de oudste kerk van Namen: St.Jean-Baptiste (° 1616): dit plein staat centraal bij de Waalse Feesten (die in 2023 jun 100-jarig bestaan vierden). Even verder ligt de St.Loup (1621-1645), oorspronkelijk een Jezuiëten kerk, met veel marmer.

Het centrale plein is de Place d'Armes (de vroegere Grand Place) met het mooie gebouw La Bourse (°1932) en het lelijke gebouw van de Inno. In de buurt ligt het belfort Tour St.Jacques (Unesco Werelderfgoed). De ruime Dienst voor Toerisme is sinds juli 2023 ondergebracht in de gerestaureerde "Halle al Chair" of Vleeshal (°1588) in Maaslandse stijl. Vroeger lag die minder gunstig bij het station. Wij hebben afgesproken met Danielle Cools, de perfecte gids voor onze stadswandeling.

Vervolgens nemen wij de nieuwe kabelbaan, die ons in amper 5 minuten naar de Citadel brengt. Geniet van de prachtige panorama's op het centrum, de samenvloeiing en de Citadel.

Horecazaak aan de Confluence

Ontvangsthal van Le Nid

Place du Marché-aux-Légumes

VOYAGES ET DÉCOUVERTES | REISIMPRESSIES EN ONTDEKKING

CITADEL

Dit is de grootste ondergrondse citadel van Europa! Start met het bezoekerscentrum **Terra Nova** (°2017), in de voormalige kazerne. Interessante inleiding over verleden en heden van Namen. De citadel had 3 functies: logistiek (opslag), communicatie en verdediging. In totaal zijn er 7 km aan ondergrondse gangen, met een constante temperatuur van 12°C. Boek een geleid bezoek aan de ondergrondse gangen (het traject van 495m gangen duurt 1u15'), met een geslaagde vernieuwde scenografie (3D-animaties, projecties en geluidseffecten). Na het bezoek kan men ook nog het toeristisch treintje nemen met een tour over het complex van de vesting met mooie uitzichten op de Maasvallei en Namen.

Oorspronkelijk (10-15de eeuw) bevond zich een grafelijk kasteel op de citadelsite. De Spanjaarden startten met de versterkingen (= Medianebastion) in de 16de eeuw, die later nog uitgebreid werden in de 17de eeuw (Terra Nova) en in de Hollandse periode. In de 19de eeuw werden (o.l.v. koning Leopold II) er rond Namen nog 9 forten bijgebouwd zodat het bolwerk Namen compleet werd en een grote rol vervulde in de Eerste Wereldoorlog. In 1939 werd er een antigasdeel aangelegd. De site werd in 1977 volledig gedemilitariseerd en kon toeristisch gevaloriseerd worden.

Boven op het plateau van de Citadel ligt het bijzonder aangename restaurant Panorama met terras. Bezoek ook de bekende met bladgoud belegde schildpad van Jan Fabre (Searching for Utopia genaamd, een tweede exemplaar bevindt zich in Nieuwpoort). Er is ook nog de bekende parfumerie Guy Delforge en de hotelschool (gehuisvest in het in 1931 opgerichte Kasteel van Namen, met tevens hotelfunctie). Voor de wandelaars is ook een 5km -lange wandeling op de site met tal van prachtige zichten. Tenslotte kun je ook nog **Le Pavillon** bezoeken: de nieuwe locatie en Waalse referentie op vlak van digitale cultuur, met tijdelijke tentoonstellingen (b.v. over de ruimte). Dit is het in 2019 heropgebouwde (duurzame) Belgisch Paviljoen van Expo 2015 in Milaan. Het gebouw is zeker interessant, maar de tentoonstellingen zullen niet iedereen bekoren.

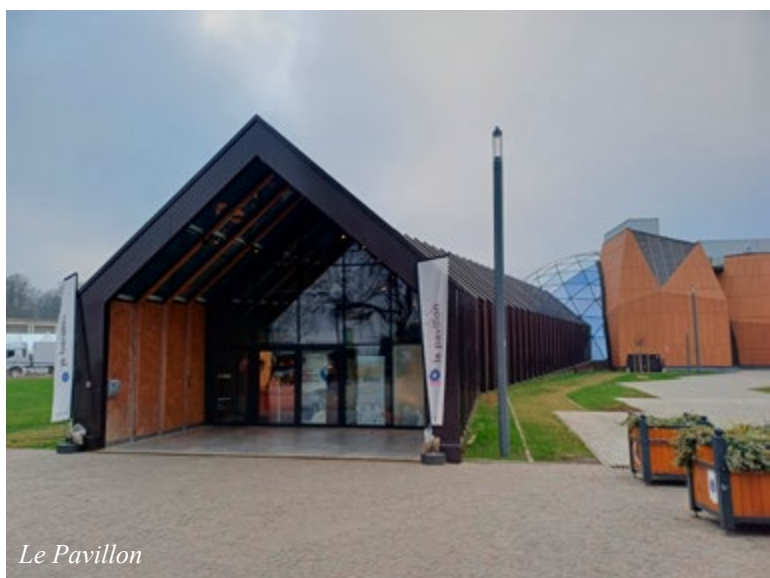
We verlaten de citadel en nemen de kabelbaan terug naar het centrum. Tijd voor een bezoek aan enkele musea.

MUSEA

TreMa is het Museum van Oude Kunst in een 18de eeuws herenhuis met vooral collecties uit de middeleeuwen en de renaissance, die de virtuositeit van de kunstenaars uit het Rijn- Maasbekken (*art mosane*) weerspiegelen.

Bezoek aan de ondergrondse gangen van de Citadel

Le Pavillon

B&B Villa Balat (het witte huis) in Jambes, nabij de nieuwe voetgangersbrug

Blikvanger is de “Schat van Oignies” (= Reliekhouders met melk van de Heilige Maagd = kerkschat van de voormalige priorij van Oignies nabij Sambreville): 13de eeuwse goud- en zilverwerk in de vorm van een vogel; dit is één van de 7 Belgische wonderen!

Musée Félicien Rops over de bekendste Naamse kunstenaar (1833-1898) (vooral schilder en briefschrijver), met ondeugende erotische en duivelse taferelen. Zijn bekendste schilderij is de Pornokratès.

In 2024 opende Les Bateliers, het museumcentrum met 2 gemeentelijke musea, nl. het Museum voor Archeologie en Sierkunsten: het tweede met rijke interieurs van de 17de tot de 19de eeuw, in 23 zalen van het grote herenhuis (1751-3) Hôtel de Groesbeeck-de-Croix, dat tevens een mooie Franse stadstuin heeft. Het Archeologisch museum (zou mijn inziens beter “Historisch Museum” heten) is gevestigd in de nieuwbouw en omvat 7 zalen gaande van de prehistorie tot het hedendaagse Namen.

LIFESTYLE

Wij logeerden in de charmante en exceptionele B&B **Villa Balat**: deze villa uit 1916 (met een mengeling van art nouveau/art deco) werd ontworpen door de bekende Waalse architect Alphonse Balat, die vooral bekend was in Brussel en veel voor het Hof (= Leopold II) werkte, o.m. met de Wintertuin van de Koninklijke Serres van Laken. Er zijn 3 charmante kamers en een mooie tuin. Een heerlijk ontbijt wordt geserveerd in de prachtige living met zicht op de Maas.

Specialiteiten van Namen: lokale biersoorten zoals Houppé en Blanche de Namur; de Naamse wafel (recent, als tegenhanger van de Luikse de Brusselse), Pèket, gin, petit gris slakken en uiteraard de aardbeien van Wépion.

Shopping: de voornaamste winkelwandelstraten zijn de Rue de l’Ange en de Rue de Fer. Verder de Rue des Carmes en Rue de Cuvelier. Er is een groot aanbod aan gespecialiseerde kleine winkels. Wij verbleven in Namen juist voor Kerstmis en genoten van de kerstsfeer in het sfeervolle centrum, o.m. op de Place d’Armes.

SLOT

Namen is een prachtige bezienswaardige stad voor jong en oud, en gemakkelijk bereikbaar via de autoweg of spoorweg. Aanbevolen is een verblijf van 2 dagen, of 3 indien men de prachtige Naamse Maasvallei erbij neemt.

Het Archeologisch Museum

INFO

- Logies in de prachtig gelegen B&B Villa Balat: <https://villabalat.be>
- Dienst voor Toerisme: Office du Tourisme: info@namurtourisme.be
- www.visitnamur.eu / www.namurtourisme.be
- www.citadelle.namur.be
- Perscontact: margo.vanraemdonck@visitwallonia.be

Le Guttland

La « bonne terre » d'accueil du slow tourisme

Texte : © Maïté Lanthin — Photos : ©Alain Carlier © Musée de l'ardoise

Le slow tourisme est un mouvement créé en Italie en 1999 à l'initiative de Carlo Petrini, fondateur du Slow food et du label Cittaslow (ville lente), un réseau international de petites villes qui s'engagent à préserver et valoriser la qualité de vie de leurs habitants. L'objectif est de privilégier un développement local respectueux de l'environnement, du patrimoine et des savoir-faire. L'accent est mis sur la mobilité douce, la marche, le vélo, les transport publics ainsi que sur l'immersion culturelle et la valorisation des producteurs et artisans locaux.

LES SLOW VOYAGEURS

Le secteur du tourisme tente de se réinventer face aux défis écologiques et sociaux. Dès lors le slow voyage apparaît comme une réponse douce mais puissante ; il replace l'humain dans une célébration de la rencontre et du partage. Le slow voyage nous rappelle qu'il n'est pas nécessaire d'aller vite ni loin pour se reconnecter à

l'essentiel et s'offrir aventures et découvertes au travers de nouvelles temporalités. Leurs motivations se situent aussi bien au physique qu'au mental car ils veulent rentrer de voyage revivifiés et se sentir connectés à la destination visitée dans une dimension écologique en harmonie avec l'environnement, les gens et la culture locale.

L'ART DE PRENDRE LE TEMPS

Dès que l'on passe la frontière belge dans la province du Luxembourg, on pénètre directement dans la région du Guttland qui couvre 68 % du Grand-Duché, incluant la capitale, la vallée de la Moselle et de l'Alzette ainsi que le Mullerthal, surnommé la *Petite Suisse Luxembourgeoise*. En référence à la qualité de ses sols, le Guttland surnommé la «bonne terre» est situé à 10 km à peine de la capitale mais en retrait de l'agitation urbaine. Entre paysages vallonnés, villages pittoresques et patrimoine rural préservé, ce territoire bucolique invite à la découverte lente, à pied ou à vélo...ou en transport publics. Au Luxembourg trams, bus ou trains sont entièrement gratuits. Quel plaisir de se déplacer dans ce pays, le premier au monde à avoir rendu la gratuité des déplacements à l'échelle nationale dans le but de limiter les gaz à effet de serre. La région propose 67 sentiers de randonnées qui traversent des sanctuaires forestiers, des structures rocheuses insolites, des vergers, des villages typiques où se cache une histoire riche et un art de vivre ancré dans les traditions. Que vous soyez randonneur, passionné de culture ou simplement curieux, le Guttland vous ouvre les portes d'un Luxembourg inattendu.

LA RANDONNÉE RÉVEILLE TOUS LES SENS

Oubliez les images toutes faites de banques ou de hauts immeubles de verre du tissu tertiaire. Le Luxembourg a bien plus à offrir, loin de l'effervescence citadine. C'est en marchant que je me suis imprégnée de l'atmosphère apaisée de ce «bon pays» dans ces forêts du Guttland où chaque détour sollicite l'un ou l'autre sens : le plaisir olfactif des parfums de mousse et d'humus, le martèlement rythmé d'un pic vert qui rompt le silence et vous fait tendre l'oreille pour mieux capter les pépiements discrets d'oiseaux invisibles. Le regard est ébloui par la lumière qui filtre entre les branches et le désir d'êtreindre les arbres devient irrésistible. La forêt est une expérience vivante, on ne se contente pas de la voir, on l'écoute, on la respire, on la touche, elle a même le pouvoir de baisser le cortisol dans le sang, de réduire le rythme cardiaque et ainsi de protéger notre capital santé. Marcher, est à la fois simple et infiniment puissant. Chaque mouvement

Thermes romains de Mamer

Villa Romaine de Mersch

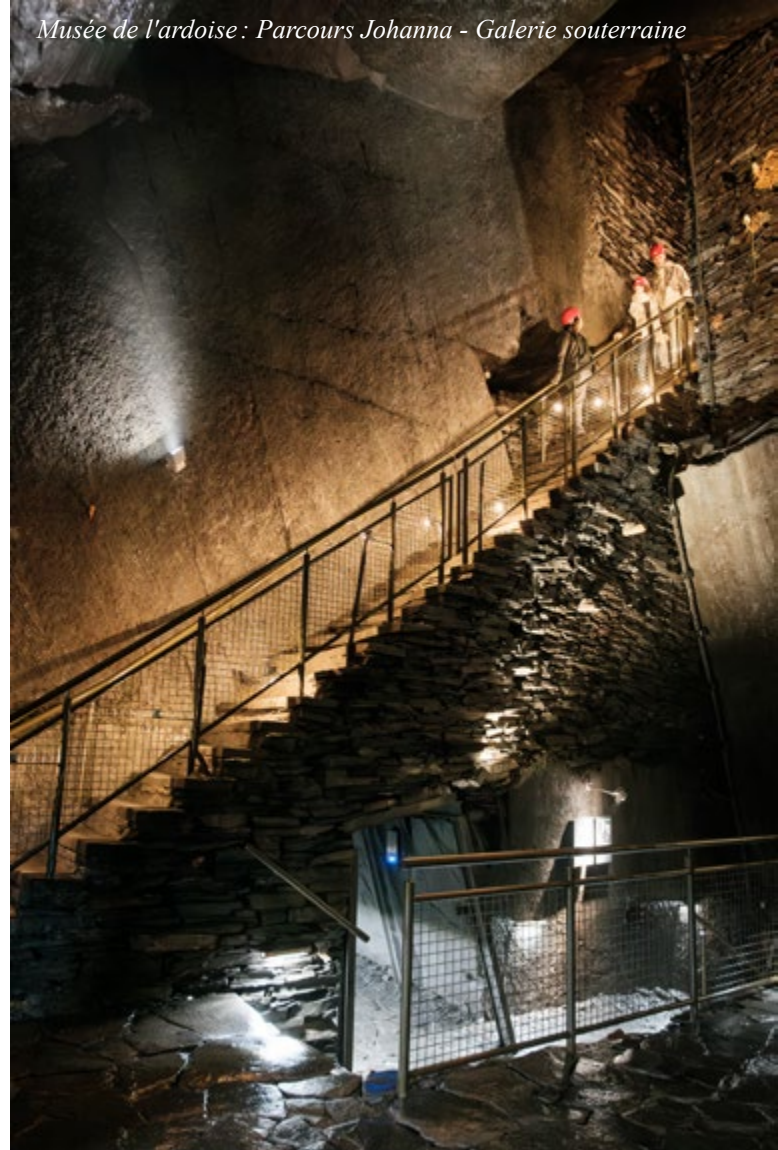
entame un dialogue silencieux avec le terrain ; souplesse sur les aiguilles de pins , les feuilles mortes, vigilance sur les pierres glissantes, ancrage sur les montées raides réactivant peu à peu la mémoire ancestrale du voyage à pied. la randonnée commence laissant au corps le temps de trouver son rythme et aux sens celui d'entrer dans le paysage.

L'ÂME VERTE DU LUXEMBOURG

Souvent qualifié « d'âme verte » du Luxembourg, le Guttland est un territoire qui incarne l'équilibre entre nature, patrimoine et durabilité. Porté par le projet CERR, Centre Européen Rural et Réseau, il est considéré comme une sorte de laboratoire de solutions durables : agriculture locale, énergies renouvelables, mobilité douce, écoconstruction, tourisme lent. Il illustre également une manière de vivre à vocation écologique, où les forêts, les vallées fluviales , le patrimoine architectural rural et le réseau d'acteurs locaux engagés sont des forces motrices de la transition vers le développement durable. L'agriculture biologique fait partie des priorités et la production locale privilégie la qualité avant tout. La richesse florale du Guttland, notamment à Mersch favorise la récolte d'un miel excellent et l'on peut déguster des bières artisanale blondes ou spéciales aux herbes, brassées par certaines petites brasseries rurales. La *quetsche*, variété de prune bleu-violet est très utilisée pour les tartes, les confitures et les eaux-de-vie.

GUTTLAND.TRAILS : L'ART DE SAVOURER LA NATURE EN RANDONNÉE

Le Guttland.Trails est un réseau de sentiers balisés, organisé et géré par l'Office Régional du Tourisme Guttland (ORT Guttland). Les Trails sont des chemins ou des itinéraires établis, notamment à travers la forêts ou la campagne. Si le cœur vous en dit, équipez-vous de bonnes chaussures de marche et n'hésitez pas à suivre les Guttland.Trails que j'ai empruntés selon un programme de 3 jours. Ils rassemblent des itinéraires attractifs sélectionnés pour de courtes randonnées. Tout a commencé à Useldange, à l'Ecolodge *Péitche Lauer et ses MushRooms* très particuliers. C'est un hôtel écologique idéalement situé au bord de l'Attert, une rivière qui prend sa source entre Thiaumont et Nobressart en Belgique dans la province du Luxembourg et sillonne le village. Au départ de la gare de *Walferdange* à 16 km d'*Useldange*, commence le Guttland.Trails de *Raschpëtzer*, un circuit de 5,87 km. Ce site est constitué d'un réseau d'aqueducs souterrains datant de l'époque gallo-romaine

Musée de l'ardoise : Parcours Johanna - Galerie souterraine

Piscine souterraine

et d'un sous-sol composé d'anciennes mines de gypse. Ce voyage dans le temps m'a permis de rejoindre en 2 h le cœur de la réserve du *Sonnebierg*, un modèle de conservation de la nature alliant écologie et patrimoine historique. On y dénombre 150 espèces végétales dont du thym sauvage ainsi que 46 spécimens de papillons et 17 espèces de sauterelles.

Le 2e jour, randonnée au Guttland. Trails *Schéiferei*, à 20 minutes en voiture d'Useldange. On pénètre dans la forêt majestueuse par de larges sentiers parfaitement balisés en longeant des champs qui s'étendent jusqu'à l'horizon. 3 heures de marche où seules les trilles des oiseaux rompent le silence. Sur les trajets, des aires de repos sont aménagées pour profiter en douceur des paysages luxuriants. Rien ne peut plus m'arrêter. Après un déjeuner à *Brouch* dans un restaurant typique, le *Bricher Stuff*, je suis prête pour une nouvelle randonnée l'après-midi même, à *Reimberg*, à 12 km de *Brouch* où je prends le départ du Guttland. Trails *Siwe Brécke-Wee*, à la chapelle *St Roch*. Ce sentier a reçu le label «Leading Quality Trails - Best of Europe, Day Walk» de l'Association européenne de randonnées. De nombreuses passerelles et petits ponts en bois jalonnent le parcours de 5,15 km. Les découvertes sont variées : sentiers naturels, petits étangs, chemins en copeau de bois, prairies ouvertes et ruisseaux sinueux traversent la vallée fantastique surnommée *Schankegriecht*. Elle doit son nom à la légende d'un petit homme en os qui la nuit venue aurait effrayé les villageois. Cette vallée est l'apothéose de la randonnée car elle aboutit à des paysages vallonnés, des champs et des prairies à perte de vue.

UN PAYSAGE ENTRE NATURE ET CULTURE

Le Guttland, est un musée à ciel ouvert. Il suffit de sortir des forêts pour découvrir un monde antique datant du 1er siècle de notre ère, tels les *Thermes Romains de Mamer* ou le site dit de *Mies à Mersch* qui abrite les vestiges d'une villa gallo-romaine. Ils s'étendent sur plus de 200 m de long et 60 m de large et sont structurés autour d'un hypocauste et d'un bassin monumental. A 30 minutes de Mersch, à Haut-Martelange, zone frontalière avec la Belgique, se situe le Musée de *l'Ardoise*. Casques vissés sur la tête, les visiteurs empruntent un escalier de 370 marches pour descendre jusqu'à — 42 mètres de profondeur dans la galerie souterraine *Johana*, avec une vue hallucinante sur une surprenante piscine aux reflets bleutés. Cette descente au cœur de la mine, témoigne des pénibles conditions de travail des ardoisiers de 1790 à 1986. Ce parcours sous terre a reçu

Ecolodge Pétiche Lauer : Mushrooms

le *Luxembourg Tourisme Awards 2023*, dans la catégorie *Culture, Bénévole méritant et Coup de cœur du public* toutes catégories. Le dernier jour, il est impossible de quitter le Guttland sans visiter un château ou une forteresse. Je reviendrai certainement une prochaine fois pour parcourir la vallée des Sept Châteaux et termine mon séjour par la visite des ruines du Château Médiéval d'Useldange, en plein cœur du village, lieu de départ de mon expérience des Guttland-Trails en mode slow travel. Érigé au XIIe siècle, son donjon de 25 mètres permet une vue panoramique sur la vallée. Le site propose un sentier pédagogique sensoriel adapté aux personnes malvoyantes. En 16 stations, l'histoire locale est racontée à travers le toucher, l'ouïe, l'odorat. Cette approche prouve que chacun mobilise ses sens pour découvrir un même patrimoine culturel qu'il soit vu, entendu, touché ou senti. Explorer un lieu chargé de patrimoine, le ressentir autant dans le corps que dans l'esprit ouvre la voie à une relation consciente au vivant.

INFO

- Luxembourg for Tourism, info@visitluxembourg.com, +352 42 82 82 1
- Musée de l'ardoise : info@ardoise.be ou +352 23 640 141
- Thermes Romains, Rue de Mersch, L-8251 Mamer
- Villa gallo-romaine, Rue des Romains, L—7565 Mersch
- Hôtel Ecolodge Pétiche Lauer, 4, Am Tremel, L-8706 Useldange, info@peitchelauer.lu
- Château d'Useldange: visite gratuite info@visitguttland.lu

Suid-Afrika 2

Het land met de glimlach

© Tekst en foto's : Karel Meuleman

Franschhoek

Kaart getekend door Livingstone

Gekleurde struisvogelveren

In Travelling News 130 vertelden we al over onze tocht tot aan de safari in Botlierskop. Op het bijna 5000 hectare grote domein zagen we de Big Five, op één na: de leeuw. In plaats daarvan kregen we de lynx te zien, weliswaar van veraf. Met spijt namen we afscheid van deze wondere wereld en reden we verder over de Tuinroete die gaat van Kaapstad tot Plettenbergbaai, in een magazine omschreven met de woorden 'strande, woude, berge, 'n rits doendinge én voëlkyk'.

Bij een tussenstop hielden we halt bij Van Loveren, één van de oudste familiale wijndomeinen. Je kunt er niet alleen wijn proeven maar ook wandelen, mountainbiken, vogelkijken of gewoon een koffie drinken zoals wij. De eigen bakkerij voorziet heerlijke broodjes. Het is een fenomeen dat meer en meer opduikt: ècht brood van een èchte bakker trekt volk aan. De, opnieuw door werken regelmatig opgebroken weg loopt richting kust. Meer in het binnenland, aan een rivier die wat verder in de oceaan uitmondt, ligt Knysna. Het stadje werd op 7 juni 2017 grotendeels verwoest door een zware brand. Op vier dagen tijd kwamen zeven mensen om, gingen 15 000 hectare verloren en werden 800 gebouwen verwoest. Een vuurvogel bij de haven symboliseert de strijd tegen de vlammen.

Atlantische Oceaan

Robberg natuurrerservaat

Plettenbergbaai is mondainer en ècht aan de kust gelegen. Uiteraard tref je 'r grote villawijken maar ook de natuur krijgt haar deel. Op het schiereiland Robberg kun je in het natuureservaat, zelfs Werelderfgoed, mooie wandelingen maken over aangelegde (rots)paden. Het is bekend om z'n scheepswrakken (de rotsachtige kust kan gevaarlijk zijn), om z'n Roman zeebrasem, een hermafrodit waarbij de volwassen vrouwtjes mannelijk worden, schuwe albatrossen en verder ook zeehonden, walvissen en dolfinen. Er staat ook een hut op het reservaat waar je met acht kunt overnachten.

Wijzelf verbleven in het splinternieuwe Barrington's gezellige 'klein' hotel met brouwerij en bakkerij en met een mooie keuze aan lekkere en betaalbare wijnen; om nog maar te zwijgen over het eten: subliem. Ook de mooie tuin en het ruime terras trekken heel wat volk.

Vanaf nu reden we weg van de kust en trokken het zwoele binnenland in over de Robinsonpas. Langs een rustige, goed onderhouden weg en hier en daar een pleisterplaats, onder meer Rosen Hof in de *middle of nowhere* met een bord 'welkom' omgeven door honderden... rozen. Te mooi om waar te zijn, en dat was het ook: op zondagmiddag om 3 u zei men ons 'sorry, we sluiten'. Wat verder konden we wel terecht in een van de vele struisvogelboerderijen annex brasserie.

OUTDSHOORN

Dit onooglijke stadje heeft Amerikaanse trekjes maar op zondagnamiddag viel er niet veel te ontdekken, behalve wat rondhangende jongeren, de enige keer dat we geen veilig gevoel hadden. Dan maar direct naar ons *guest-house*, een verbouwde struisvogelboerderij iets buiten de stad. De rondgang die we er kregen op het domein was zeer leerrijk. Wist je bijvoorbeeld dat *volstruise* geen tanden hebben? Ze eten keien die het eten in hun maag vermalen. Na verloop van jaren verkleinen die stenen; de dieren krijgen het dan moeilijk om het eten te verteren en ze gaan dood. De kleine stenen haalt de farmer uit de maag en voedert ze aan de jongen. Die jongen worden in de eieren uitgebroed, 's nachts door het mannetje (z'n zwarte veren maken dat hij niet opvalt in het donker) en overdag door het vrouwtje dat met haar zandkleurige pluimen opgaat in het landschap. In één nest kunnen 10 tot wel 60 eieren liggen! Eén ei heeft het equivalent van 24 kippeneieren. Wil je 't koken, moet je wel 2 uurtjes geduld hebben. Maar opgelet: één stamp van een struisvogel kan je lelijk kwetsen (hij/zij stampt naar voren!). Verder zijn het eigenlijk stomme beesten: hun hersenen zijn niet groter dan hun ogen (in tegenstelling tot sommige mensen bij wie de ogen groter zijn dan de

Die Zuid-Afrikaners toch!

Robberg natuureservaat

Nieuwsgierige struisvogels

maag wanneer ze grote honger hebben). Dat struisvogels hun kop in 't zand steken, is een fabeltje maar met een grond van waarheid: al vluchtend lijkt een struisvogel soms ineens verdwenen; hij ligt dan plat op de grond met zijn hals en poten gestrekt.

DE BERGEN IN

In de buurt is er niet zoveel te zien of 't moest zijn dat je over een 4x4 beschikt: dan kun je de Swartbergpas doen, een van de mooiste van Zuid-Afrika naar 't schijnt. Wij kozen voor de waterval 'Rust en Vrede'; op het domein komt een dametje naar je toe, je betaalt 3,5 €, je rijdt wat verder en dan is het te voet nog zo'n 500 m. We waren er helemaal alleen. In het voorjaar valt er veel water naar beneden maar nu ging het er niet ruig aan toe. De weg ernaartoe daarentegen ... Je kunt je wel inbeelden hoe de vele niet-geasfalteerde wegen in de buurt er bij liggen. Avontuurlijk!

FRANSCHHOEK

Een mooie tocht kondigde zich aan. Langs kaarsrechte wegen rij je tussen de bergketens, als 't wat meezit onder een stralende zon. Onderweg dachten we 'we hebben tijd, laat ons een zijstraat inslaan'. Dat was een meevaller. In het onooglijke, net en veilige Barrydale hielden we halt bij het Karoo Art hotel uit 1890. Je waant je in de koloniale tijd. Getuige daarvan onder andere een kaart van het Victoriameer uit 1875, met de hand getekend door ontdekkingsreiziger Stanley (je weet wel, die van *'Mr. Livingstone, I presume'* toen hij op vraag van Leopold II op zoek ging naar de in Kongo vermiste Livingstone). Wat verder schitterde Franschhoek in de zon tussen de bergen. In 1688 kwamen hier de Franse, protestantse Hugenoten aan, nadat ze wegens moordpartijen en gevangennemingen gevlucht waren uit het katholieke Frankrijk. Tegelijk brachten ze de wijncultuur op een hoger niveau. Wij kunnen er hen alleen maar dankbaar om zijn.

Je kunt vele wijndomeinen bezoeken, het ene al schilderachtiger gelegen dan het andere. Een treintje kan je er zelfs naartoe brengen, zodat je niet met de wagen hoeft te gaan (het toegelaten alcoholpercentage van 0,5 promille zou je al snel overstijgen). We waren wel verwonderd over de prijzen die dikwijls meer bedragen dan wat je in een restaurant betaalt.

Nu we het toch over restaurants hebben: we hebben overal zeer lekker gegeten, met een grote variëteit en met (vooral witte) kwaliteitswijnen op de kaart. De prijzen liggen meestal rond 1/3 van deze in België!

TOWNSHIP

Samen met een lokale gids maakten we in Stellenbosch een wandeling door een township (in het Afrikaans 'kasies' van 'lokasies'), lelijk gezegd een krottenwijk (maar dat is het toch): *Kayamandi*, het betekent 'thuis best' in het Xhosa. Daar konden de zwarten apart van de witten leven. De meeste huizen dateren uit de jaren '50 van vorige eeuw. Ze zijn gemaakt van golfplaten. Ze hebben geen stromend water of toilet, laat staan isolatie; 's winters dus bitterkoud, in de zomer pokkeheet. Tegenwoordig is er overal elektriciteit en fiber. Eerst woonden er alleen mannen die in de buurt van Stellenbosch werkten, veelal zeer ver van huis. Jaren later kwamen ook de vrouwen er wonen. Nu leven er zo'n 25 000 mensen op een oppervlakte van 1 ½ km². Er zijn 2 semi-privé scholen waarvoor je moet betalen en 4 public schools met gratis onderwijs maar die zijn overvol. We hebben onze ogen uitgekeken naar containers met daarin een kapsalon of een nagelstudio of een winkeltje. Van die laatste staan er in gans Zuid-Afrika zo'n 160 000 (!) die samen meer omzetten dan de 'officiële' winkels. We bezochten ook een kinderkribbe waar de kinderen tussen 2 en 5 jaar ons onthaalden met een liedje. Als afsluiter van de kennismaking met het township konden we genieten van een typische maaltijd bij een gezin thuis. Er leven alleen zwarten. Tot de *Apartheid* in 1990 werd afgeschaft kon een zwarte alleen non worden, of priester of verpleegster of politiemann of sociaal werker. Alle andere beroepen waren voorbehouden 'vir blankes'. Zowat 80 % van de bevolking is zwart, 9 % blank en 9 % kleurling.

Stellenbosch zelf is een aangename stad, luchtig, met veel chique winkels, een groot winkelcentrum, terrasjes en restaurants. Ze ademt traditie en historie uit. De oude Dorpstraat is officieel een nationaal monument en je vindt er oude gebouwen in talloze stijlen, van Victoriains en Gregoriaans tot Kaap-Hollands. Op de hoek op nummer 84 ligt al meer dan twee eeuwen Oom Samie se

Wijndomein Vrede en Lust

Winkel ('Algemene Handelaar'), nooit aangepast, noch binnen noch buiten. Net of je uit een tijds capsule stapt. Je koopt er onder meer wijnen, fruitsoorten, kleding en antieke gebruiksvoorwerpen. De stad heeft zo'n 20 000 universiteitsstudenten en dat zie je aan de jonge bevolking. Dit was het einde aan een mooie trip, vakkundig voorbereid door het lokale Stieviewondertours.

TIPS

- Rechtstreekse vluchten vanuit Brussel naar Kaapstad zijn er niet. Wel bv. met tussenstop in de emiraten (Emirates of Etihad). Ter info: wij vlogen in november met Qatar voor €670 pp. Reken daarbij met een vluchtduur van zo'n 19 u. Er zijn directe vluchten vanuit Londen, Amsterdam of Frankfurt.
- In tegenstelling tot Europese zuidoostelijke landen dineert men meestal vanaf 18 u en niet later dan 20 u.
- Een e-simkaart is een virtuele simkaart voor een beperkte periode; daarmee kun je bellen en data ontvangen of versturen (om bv. je weg te zoeken of te whatsappen). Een kaart met 5Gb kocht ik voor €14. Huur je een wagen dan is een gsm-houder nuttig.
- Voor de Kaapprovincie zijn vaccinaties niet echt nodig.
- Stopcontacten zijn van het Engelse type; meer en meer voorziet men er ook voor Europese stekkers.
- Verkeer: een internationaal rijbewijs kan problemen met de politie voorkomen. Je moet uiteraard links rijden. Wil een achterligger je inhalen en zijn er slechts twee rijstroken dan is het hoffelijk om uit te wijken naar links, over de gele streep. De andere zal dan bedanken met z'n 4 knipperlichten. Op vele kruispunten staat op elk van de kruisende wegen een stopteken. Je moet er stoppen, ook al is er geen ander voertuig te zien. Wie eerste stopt, mag eerst doorrijden.

INFO

- www.stieviewondertours.com
- <https://prochorus.org/> (tours in Kayamandi)
- <https://www.southafrica.net/nl/nl/travel>
- <https://www.zuid-afrika.nl/>

Township Kayamandi

Township Kayamandi

Barrington Klein Hotel

Une escapade tunisienne

© Texte et photos : José Burgeon

Marina et port de Monastir

PORT EL KANTAOUI

Conçu dans un style arabo-mauresque, Port El Kantaoui abrite une marina pouvant accueillir des yachts de différentes tailles, ainsi que de nombreux restaurants, cafés et boutiques. Ses plages de sable fin et ses eaux turquoise attirent de nombreux touristes. La station animée propose également diverses activités nautiques, du golf et des excursions en mer. Les infrastructures hôtelières sont de qualité. En soirée, le port s'illumine et devient un lieu de promenade très agréable. Port El Kantaoui est une destination idéale pour un séjour alliant détente et découverte.

HERGLA

Hergla est une petite ville côtière située au nord de Sousse, à une trentaine de minutes de mon hôtel Iberostar Kantaoui Bay. Connue pour son charme authentique, elle offre un mélange de traditions locales et de paysages marins époustouflants. Son port de pêche pittoresque et ses plages de sable blanc attirent les visiteurs en quête de tranquillité. Hergla est également réputée pour son artisanat,

notamment la vannerie fabriquée à partir d'alfa. Le village conserve une architecture typiquement tunisienne avec ses maisons blanches aux volets bleus. Chaque été, il accueille le *Festival de Hergla*, mettant en avant le cinéma et les arts. Les habitants vivent principalement de la pêche, de l'agriculture et du tourisme. À proximité, la lagune de Hergla constitue un refuge pour de nombreuses espèces d'oiseaux migrateurs. Son climat méditerranéen doux en fait une destination agréable toute l'année. Malgré son développement touristique, la cité a su préserver son authenticité et son ambiance paisible.

MONASTIR

Autre excursion à 45 minutes de mon lieu de séjour, Monastir est connue pour son patrimoine historique et ses plages de sable fin. Le *Ribat* de Monastir, forteresse islamique construite au 8e siècle, servait à la fois de lieu de défense contre les invasions et de retraite spirituelle pour les soldats. Il offre une vue panoramique magnifique sur la mer et la ville depuis son sommet.

Ribat de Monastir

La ville abrite également le *mausolée de Habib Bourguiba*, père de l'indépendance tunisienne. Elle est aujourd'hui un centre touristique important, attirant des visiteurs pour ses vestiges historiques et ses infrastructures balnéaires.

SOUSSE

Réputée pour ses plages de sable fin et son climat agréable, Sousse a été fondée par les Phéniciens avant de devenir une cité romaine importante. La *médina* de Sousse, classée au patrimoine mondial de l'Unesco, abrite des remparts impressionnants, une grande mosquée et un ribat médiéval. L'artisanat y est florissant, notamment les tapis et la poterie.

EXCURSIONS

Il existe également des excursions organisées avec guide vers Tunis, Carthage, Sidi Bou Saïd, le Chott El Jerid, Douz, Tozeur et les oasis de montagne Chebika, Tamerza et Mides. N'oublions les randonnées en 4 x4, en quads et les soirées folkloriques dont *Ezzaahra*, avec dîner animé, chants et magnifique spectacle son et lumière qui retrace sur 28 tableaux la fresque de 3 000 ans d'histoire de la Tunisie.

CUISINE

Parmi les spécialités culinaires tunisiennes, citons notamment la *chorba mfaoura* (boulettes de boeuf, carottes, huile d'olive, concentré de tomate, harissa et épices diverses), la chorba au poisson, le brik au thon, le brik à l'oeuf, la *kamounia* (boeuf, pommes de terre, carottes,

Hôtel Iberostar Port El Kantaoui

pot au feu), le ragoût d'agneau et petits pois, les *nwasser de boeuf* (pâtes sauce tomate pimentée), les *mbatten brouklou* (boulettes de boeuf, persil, pomme de terre et riz), les *maâkoudas* (galettes de pomme de terre frites, croustillantes, avec oignons, persil, coriandre, épices, farine), le boulgour aux légumes (semoule d'orge), et le *market khodra* au boeuf avec sauce tomate et épices.

INFO

- L'Hôtel Iberostar Kantaoui Bay***** offre des chambres confortables avec vue mer, une belle plage de sable privée, une ambiance sympathique avec tout le personnel et une cuisine agréable. A conseiller! Et 20° minimum en mars!
- www.luxairtours.lu
www.iberostar.com

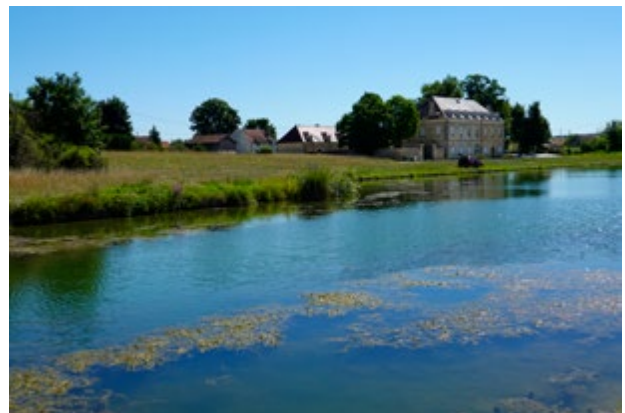
In het kielzog van Jacobus: mijn pelgrimsroute! (deel 12)

© Tekst en foto's : Patrick Perck

Mijn privé-taxidriver (voor mijn Kerst kreeg ik van Martine als cadeau...dat ze me de rest van mijn stap-avonturen in Frankrijk zou komen halen en later als ik mijn thuisactiviteiten achter de rug had opnieuw zou afzetten waar ik de vorige keer gestopt was. Voor wat de trajecten in Spanje betreft, dit waren zorgen voor later!!...) zette me enkele weken later met droog, zeer droog weer af in Troyes. Mijn volgende etappe kon starten. Droog, zeer droog weer... tot iets voorbij Troyes. In begin enkele regendruppels. Verder stappen. Even later grotere regendruppels. Toch maar regenjas aan. Geen halfuur later, echte plensbui, dus ook regenkap op en nog later alle hemelsluizen open. Was ondertussen in vrije natuur aan 't stappen en dus geen enkele mogelijkheid tot schuilen. Verder sleffen maar bij volgend dorpje gaf

ik het op. Gaan schuilen waar kon. Slaapdorpje met geen enkel cafeetje of winkeltje en kerkpoort pottoe. Dus aan bushalte, waar wachthokje was, mij genesteld tot bui overging. Uren zat ik daar in hoekje van hokje maar plots stopte auto en vriendelijke madame vroeg me in te stappen. Ik mocht mee maar vertelde haar dat ik pelgrim was en echt mijn parcours te voet moest afhaspelen. Zij weg... En 't was nochtans een mooie vouw.... Maar nog geen kwartier later kwam ze terug met een fles wijn. Geopend!!! Om mij te troosten. Zij opnieuw weg en al nippend van de fles ging ik verder op pad. Hoe meer ik nipte, hoe groter de slokken en hoe minder mij de regen kon deren! Le vin était délicieux!! Zo tot slaappleats in Eaux Puisseaux (what's in a name??). Mijn hospita bleek een eind in de zeventig en keek mij wantrouwig

aan. Van doorweekte venten moest ze blijkbaar niks weten. Mocht ik alsjeblieft binnen komen? Neen! Maar ik heb toch gereserveerd om te slapen? Jawel maar slapen is in het bijgebouwtje! Bijgebouwtje los. Kon trouwens niet op slot. Is er een bed? Ouioui. Lakens? Ouioui. Water? Ouioui. Warm water? Geen antwoord dus neen. Ook geen wifi en ook geen eten. Voor eten kon ik terecht bij een buur met een winkeltje. Met klemtoon op verkleinwoord!! Ik kon kiezen tussen een zakje verse aardappelen, twee uien, een handvol verse boontjes, een doos klontjessuiker, een geitenkaas, een dame-jeanne plaatselijke wijn, een bokaal honing of een blik witte bonen. Ik koos het laatste indien de winkeluitlaatster het blikje wilde opwarmen want een kitchenette was op mijn slaapdomein ook niet aanwezig. Ik kreeg er nog een oud stokbrood bij! Een stokoud stokbrood!! Warme witte bonen in de buik en ongewassen onder de lakens. Gelukkig sliep ik daar alleen want heel de nacht door protjesconcert! 's Anderdaags ochtend mocht ik bij mijn zeventiger komen ontbijten. Heb van de gelegenheid gebruik gemaakt om daar mijn tanden te poetsen en mijn handen te wassen want mijn eigen handdoek bleek nog kleddernacht van de dag voordien. Ik kreeg een croissant en chicorei. Was heel lang geleden dat ik dat nog had gedronken. Maar was warm en met heel veel suiker. Om zeven op stap. Droog weer dus mijn handdoek aan

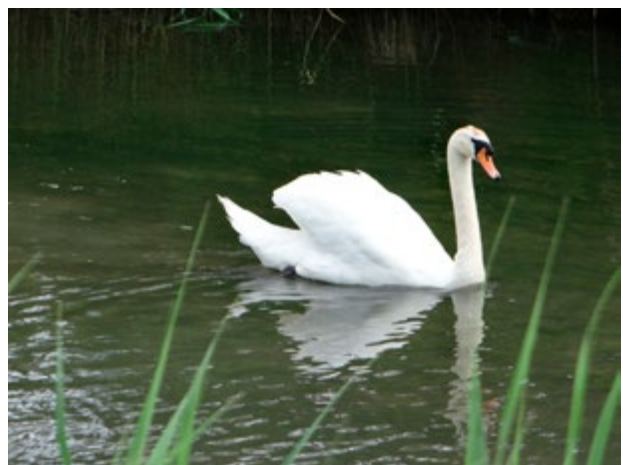
buitenkant rugzak. Tegen 11.00 u hemelsluizen opnieuw wagenwijd open. En op de Belgische nieuwssites maar opmerken dat het waterpeil de alarmdrempelwaarden heeft bereikt! Te weinig water in de ondergrond beweert men...!

Ik had thuis spaarcentjes bij elkaar geschaapt voor nieuwe gsm en specialisten erbij gehaald om al mijn apps en instellingen over te zetten en nu was het ogenblik aangebroken om te checken of alles werkte. Vooral dan mijn Komoot waar al mijn routes in opgeslagen waren. Liep van leien dakje. Nu er vooral voor zorgen dat ik er niet teveel mee in regen stapte. Maar model was wel gekoppeld aan mijn hoorapparaat en dus hoefde ik mijn kostbare schat niet uit foedraal te halen. Wat een weelde!

Opeens telefoon vanuit Flogny-La-Chapelle. Of ik er mee inzate dat er nog een andere pelgrim zou overnachten in mijn (dubbel) bed want dat de andere kamer ook al vol lag. Voor mij prima omdat kosten daardoor lager vielen maar na telefonisch overleg met wederhelft die vroeg of het een she of en he was en waarop ik het antwoord schuldig moest blijven omdat ik er niet naar gepolst had (ik hoopte op bonus), moest ik beloven foto van bedpartner door te sturen. Oef, was gebaarde man!

Dagen rijgen zich aaneen: Vézannes, (zie iets verder), amper 350 inwoners; Chablis, gezellig stadje helemaal in de zon en natuurlijk alles in het teken van wijn. Spijtig genoeg geen overnachting en te zwaar om fles mee te nemen maar bezoek van de domeinen toch meer dan de moeite; Saint-Cyr-les-Colons, wijnvelden en domeinen; Cravant en zo naar Arcy-sur-Cure met de zeer belangrijke grotten met sporen van menselijke activiteiten uit het paleolithicum dus meer dan 28.000 jaar geleden. Kwam er tegen de avond aan en bezoek helemaal niet meer mogelijk. En 's anderdaags:... sluitingsdag! Verder dus, en geen grotten! Ondertussen heb ik toch al zeventien kilometer gepikkeld en Vézelay wenkt... in de verte!

Even terug naar Vézannes. Hier moest ik in een Chambres d'hôtes overnachten op de "Grote weg"! Volgens de brochures van de pelgrims bestaat deze en trouwens ik had er gereserveerd! Maar heel de dag geen weg, laat staan Grote weg bewandeld. Enkel veldwegeltjes en echte velden. Kwam uiteindelijk via padje in Vézannes aan, bij ons totaal niet gekend wegens onooglijk klein maar hier eigen burgemeester, en dit voor 350 inwoners. Maar ik wilde wel eens weten waar nu de Grote baan was omdat ik mijn slaapgelegenheid wilde bereiken. Eerste huis: dring, dring. Geen antwoord. Tweede huis: dring, dring. Zelfs geen hondengeblaf. Derde huis was gîte. Poortje open, kriep, kriep. Op klepel koeienbel gemept,

ding-dong. Nadien akelig stil. Op binnenhof bank in de schaduw. Rugzak afgegespt. Geen gestommel. Heuptasje af. Akelig stil. Hoesten, neuriën, jodelen: geen reactie. Deur achterhuis geprobeerd. Ging makkelijk open. Keuken en drie bedden!?!? Waarom zou ik betalen voor chambres d'hôtes als hier gratis de bedden opgemaakt klaarstonden? God bestaat en Jezus leeft! Maar Martine belde me en wist me te zeggen dat ze me kon volgen op Google Maps en dat ik nog 140 meter verder moest... En dan wel betalen?? Als pelgrim?? Heb tenslotte Martine's raad opgevolgd. Heuptasje aan en rugzak ook. Fijne vrouw maar eigenaardige mentaliteit. Wil je iets drinken? Ja. Bier of wijn of cola of water? Is het Cola Zero? Neen. Is het bruiswater? Neen. Geef dan maar een biertje. Was Heineken!! Maar wel fris. Dat maakt dan 3 Euro maar je mag wel vanavond afrekenen. En zij was geen Hollandse!! En hier is de slaapkamer. Twee bedden, maar ik wil niet dat je iets op het tweede bed legt of je moet voor twee bedden betalen. En hier is de badkamer maar ik wil niet dat je een bad neemt. En hier is het toilet. Mag ik het toiletpapier gebruiken? Ze verstond het niet. Vanavond komt er nog een vrouw maar die komt met de auto. Hoelaat wil je morgen ontbijt? 08.30? Kan vroeger? 08,00 u? Kan vroeger? Hoelaat wens je? Ik wilde niet overdrijven en opperde 06.00 uur? Je vertelde daarnet zelf dat het morgen een warme dag wordt? Vrouw ging akkoord maar ik vreesde dat ik later bij de afrekening een dubbel tarief zou aangerekend krijgen... Trouwens bij avondeten, dat heel lekker was en gezond want uit eigen moestuin kreeg ik een glaasje rode maar zeer koude wijn. En dan de afrekening... Niet enkel de Heineken maar ook het glas wijn stond apart op de rekening. Voor alle zekerheid heb ik toch nogmaals gepolst of ze geen Nederlandse roots had. Neen dus! En toch denk ik dat er Hollands bloed in haar aderen stroomt.

Onderweg echt genieten: lekker zonnetjesweer en de boeren zijn her en der doende de korenhalmen te kortwieken en het stro tot balen te rollen, de wijngaarden die elke dag pronken met de vollerwordende druiven, de zonnebloemen die, van Gogh indachtig, je steeds blijven aankijken. Ik vergeet er mijn bleinen en blaren bij

A tourist takes a picture...

© Karel Meuleman

Dit is wat je kunt noemen ‘een snapshot’, letterlijk een ‘momentopname of snel gemaakte foto van iets of iemand’. Je maakt het niet dikwijls mee, maar als het gebeurt moet je snel zijn. Een smartphone is direct gebruiksklaar, zeker als je de sneltoets ‘foto-apparaat’ blindelings weet staan. De foto hierbij is gemaakt met een old-fashion telelens, maximaal ingezoomd tot 200 mm (in 35 mm-formaat is dit 300 mm). Ik was wat beelden aan ’t schieten van een groep Italianen die zich kostelijk amuseerden op het Lac à l’Eau Claire in Canada. Buiten beeld gingen enkelen té uitbundig kajakken tot hun bootje water maakte en ze helemaal ondergingen. En maar lachen! Uiteindelijk is ’t allemaal goed gekomen, met de inzittenden en met de kajak. Het water was niet al te koud tijdens deze Indian Summer. Enkele jaren later heb ik iets dergelijks meegemaakt op datzelfde meer met iemand van onze groep. Men haalde hem na een tijdje ongedeerd uit het water; hij kreeg de opdracht om in z’n blootje onder de koude douche te staan en geleidelijk aan de kraan met warm water open te draaien. Jammer misschien, maar daar heb ik geen foto’s van...

This is what you call a “snapshot,” literally “an informal photograph, taken quickly, of something or someone.” The occasion doesn’t present itself very often, but when it happens you have to be fast. A smartphone is up and running in no time, especially if you can find the camera shortcut blindly. This photo is taken with an old fashion telephoto lens, zoomed in up to 200 mm (300 mm in 35 mm format). I was taking pictures of a group of Italians who were having a great time on the Lac à l’Eau Claire in Canada. Suddenly I saw a few kayakers getting too exuberant until the boat capsized. And they kept on laughing! In the end, both the kayakers and the kayak were brought back safely to the shore. The water was not too cold during this Indian Summer. Some years later I experienced something similar at the same lake with someone from our group. After he was pulled out of the water he was instructed to stand under the cold shower in his “birthday suit” and gradually open the hot water tap. Unfortunately I don’t have pictures of it...

Réouverture du Musée départemental Henri Matisse, au Cateau-Cambrésis

© Texte : Yves Calbert — © Photos : Département du Nord et Musée Henri Matisse

Le Palais Fénélon

« Grand Nu assis » (Henri Matisse, 1922-1929)

Le Musée départemental Henri Matisse a réouvert, après plus de 18 mois de fermeture, pour une rénovation des plus réussies et un agrandissement de superficie de près de 1 000 mètres carrés, nous permettant de vivre une immersion totale dans l'univers du « maître de la couleur ».

Au Cateau-Cambrésis, dans le Nord, cette réouverture marque, également, un renouveau dans l'accueil des visiteurs : un espace modernisé, des ateliers interactifs ainsi que des zones dédiées aux groupes, enrichissant notre expérience de tous, chaque visite devenant une exploration immersive du riche univers d'Henri Matisse

(1869-1954), alliant art, émotion et pédagogie. Ayant légué 82 de ses œuvres à sa ville natale, cette dernière créa, dans le Palais Fénélon, un Musée départemental Henri Matisse. A l'intérieur, soulignons l'existence d'une scénographie innovante, pensée pour révéler la diversité de son œuvre, trois salles étant, désormais, dédiées à ses techniques emblématiques : la gravure, les papiers découpés et la sculpture. Cette approche didactique nous permet de nous plonger au cœur de sa création. Matisse est issu d'une famille de tisserands, installée dans la ville, qui vécut pendant des années de l'industrie textile, le tissu ayant été important dans l'œuvre de l'artiste. Henri Matisse a d'ailleurs fréquenté une école d'arts appliqués au textile, à Saint-Quentin. C'est donc à travers le textile qu'Henri Matisse vécut sa première approche vraiment sérieuse de l'art. Le musée a gardé

son cabinet des dessins, dont il avait lui-même déterminé l'accrochage. C'était un artiste complet et novateur : du dessin à la mine de plomb au fusain, en passant par la lithographie, il a utilisé toutes les techniques graphiques. Il a aussi peint à l'huile, aux gouaches et sculpté et réalisé des vitraux.

Après les lumières du Nord, Henri Matisse a embrassé celles du Sud, de la Côte d'Azur, voire de Tahiti, pour nous offrir du beau : du bleu, du rouge, du vert, de la joie, du vif, et du vrai. Ainsi, soulignons que l'accrochage actuel permet, entre autres, de réunir, côte à côte, deux oeuvres, réalisées en 1935 : «Tahiti II», une huile sur toile du musée local et «Tahiti I», habituellement présentée par le Musée Matisse à Nice, la ville côtière où il décéda en 1954. Outre les créations variées d'Henri Matisse, nous découvrons, grâce à l'exceptionnelle donation, en 2000, de la Collection Tériade, des oeuvres majeures de Marc Chagall (1887-1985), Alberto Giacometti (1901-1966), Fernand Léger (1881-1955) et Pablo Picasso (1811-1973). Autre importante donation, celle que fit l'artiste français praticien de l'abstraction, Auguste Herbin (1882-1960), dont nombre d'oeuvres aux formes géométriques sont proposées à notre attention. A noter, enfin, que le Musée valorise ses collections grâce au numérique, avec des dispositifs interactifs, qui enrichissent notre expérience, cette immersion unique nous permettant de découvrir les œuvres sous de nouveaux angles, tout en approfondissant la compréhension de l'univers de l'artiste.

« Tahiti I »

« Tahiti II » ou « Fenêtre à Tahiti » (1935)

Deux citations d'Henri Matisse :

“ Un tableau doit être tranquille au mur. Il ne faut pas qu'il introduise dans le spectateur un élément de trouble ou d'inquiétude, mais le conduise doucement dans un état physique tel qu'il n'éprouve pas le besoin de se dédoubler, de sortir de soi-même. Un tableau doit procurer une satisfaction profonde, le repos et le plaisir le plus pur de l'esprit comblé.”

«J'ai compris que tout le labeur acharné de ma vie était pour la grande famille humaine, à laquelle devait être révélée un peu de la fraîche beauté du monde par mon intermédiaire... Mes concitoyens ont voulu honorer ma vie de travail par la création de ce musée. J'ai considéré cette chose comme la conséquence naturelle de ma vie.»

Au Cateau-Cambrésis, vivons donc une expérience unique, hors du commun, repensée pour nous faire vivre l'art autrement, redécouvrant Henri Matisse sous un jour nouveau.

INFO

- Le lundi et du mercredi au vendredi, de 10 h à 12 h 30 et de 14 h à 18 h, le samedi et le dimanche, de 10 h à 18 h.
Prix d'entrée : 8€ + réductions et gratuits.
- Contacts : +33 3 59 73 38 00
<https://museematisse.fr/>

À la Fondation Boghossian - Villa Empain

Regards intemporels : des Pharaons à aujourd'hui

© Texte : Maïté Lanthin — Photos : © Fondation Boghossian

La Fondation Boghossian, en collaboration avec la Fondation Gandur pour l'Art, présente à la Villa Empain une exposition remarquable dédiée aux représentations de l'Égypte ancienne face à des œuvres d'artistes africains ou issus de la diaspora. L'idée est de rapprocher deux mondes à travers la constance du regard, cet axe symbolique universel où se condensent l'identité, la mémoire et le pouvoir.

La collection Gandur est impressionnante et assister à la visite commentée par *Jean-Claude Gandur himself* fut non seulement un privilège, mais une invitation à partager la vision de ce collectionneur d'exception. Il met en lumière les ponts possibles entre les cultures et les époques et incite à décroiser les regards en les faisant se confronter entre les siècles, les formes et les continents. L'exposition réunit 130 œuvres issues de l'Égypte pharaonique : des fragments de la vie quotidienne et de l'art funéraire égyptien, tels que figurines, amulettes et masques de sarcophage. Ces œuvres impeccablement conservées dialoguent avec plus de 40 créations contemporaines ; peintures, photographies et sculptures,

valorisant des thèmes d'actualité. L'exposition s'ouvre sur une installation monumentale de l'artiste marocaine *Ghizlane Sahli*, représentant symboliquement le Nil. Au-delà de la beauté des pièces exposées et de la richesse du corpus antique indéniable, on est touché par la manière dont l'exposition questionne la continuité des regards et la possibilité, sans cesse renouvelée, de tisser des liens entre hier et aujourd'hui à travers l'art. Les œuvres de la Fondation Gandur sont choisies avec un sens aigu de la cohérence autour de huit thématiques qui explorent la représentation des regards sur la mort, le Nil, le sacré, les mythes de l'œil de Rê et d'Horus, les animaux, les yeux fardés et sur les figures célèbres emblématiques. Le buste colossal en granit rouge de *Ramsès II* datant de la 2e moitié du 2e millénaire avant

Buste de Ramsès II
2e moitié du 2e millénaire avant J.-C.

J.C, donne à l'exposition un souffle impérial saisissant. En opposition avec le Pharaon coiffé du *némès*, une toile contemporaine du peintre *Ocom Adonias* montre une femme posant le tissu à rayures bleues et jaunes sur la tête d'un inconnu. Le *némès*, porté par tous les souverains antiques, est suggéré sur des personnages assez ordinaires pour leur accorder une certaine importance au-delà de l'antagonisme. Dans l'Égypte antique l'image avait un sens sacré, ritualisé, codifié pour honorer les dieux, préserver la mémoire des morts. Dans notre monde actuel, l'image est un vecteur immédiat, de mémoire et de pouvoir. Confrontez-vous sans tarder à ces *Regards intemporels*, vous serez séduits par la puissance magnétique de l'art Égyptien.

Masque de momie de femme (époque romaine)

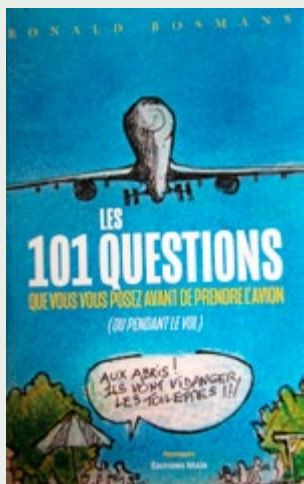
INFO

- Regards intemporels. Des pharaons à aujourd'hui.
Exposition : jusqu'au 7 septembre 2025
- Fondation Boghossian, Villa Empain, Avenue Franklin Roosevelt 67, 1050 Bruxelles
- info@boghossianfoundation.be

VIENT DE PARAÎTRE JUIST VERSCHENEN

Les 101 questions que vous vous posez avant de prendre l'avion

©Texte : Gilbert Menne

Notre collègue reporter-conférencier Ronald Bosmans vient de publier son quatrième ouvrage touristique. Après «Elle était une déesse au Népal», «Libérés des glaces» et «Vivre au Groenland», l'auteur parcourt cette fois un sujet qui intéresse chacun d'entre nous, tant prendre l'avion n'est jamais anodin. Le grand public trouvera dans ce livre beaucoup de réponses à ses questions mais aura également matière à réflexions: sécurité aérienne, contrôles en tous genres, restrictions diverses, personnel de bord, comportement des passagers, etc.

Un livre instructif et intéressant, paru aux Éditions Maïa, prix : 18 €, envoi inclus, www.editions-maia.com.

De smaak van Wallonië en de Ardennen

©Tekst : Patrick De Groot

Dit lijvige en unieke beleevingsboek bevat een schat aan informatie voor toeristen (met fiets, moto of auto) via 365 smakelijke en authentieke plekken in de 5 Waalse provincies, via 50 uitgestippelde en downloadbare routes (waarvan 12 in de provincie Luxemburg, 12 in Luik, 11 in Namen, 8 in Henegouwen en 6 in Waals-Brabant). In totaal zijn er 2.700 km aan uitgestippelde routes. Elke route heeft een handige kaart met aanduiding van icoontjes (29 in totaal, met tal van culinaire aspecten). Soms is er een extra wandelroute bijgevoegd (zoals Le Héro, het natuurpark Furfooz, of Fondry des Chiens). In de talrijke plaatsen (gaande van de kleinste dorpen tot de steden) komen de voornaamste bezienswaardigheden aan bod (met o.m. kastelen, abdijen, oorlogstoe-risme, musea, Unesco-Werelderfgoed en de mooiste dorpen van Wallonië) en wordt er vooral aandacht besteed aan de culinaire stops met ontelbare specialiteiten zoals wijnen bieren, kazen, zoetigheden (chocolade, ijs, taart) en andere streekproducten. De auteur sprak met bevlogen mensen met liefde voor hun ambacht. Soms worden er eenvoudige logie-sadresjes aanbevolen. Het fantastische boek (met index achteraan) is overvloedig en prachtig geïllustreerd. Elke route heeft praktische info (over de knooppunten, parkings, aard van de weg, moeilijkheidsgraad, hoogteverschil en websites) en brengt u op de hoogte van ontelbare weetjes. Schitterend boek met een ode aan het trage leven en de lekkerbekken! Smullen maar!

Auteur : Kristien Hansebout, Uitgeverij Sterck & De Vreese, Gorredijk (NL), 352 p., ISBN 9789464713022, €34,90. Contact : zoe.muyschondt@mythrasbooks.be.

UBJET-Persbezoek aan de hoofdstad van Wallonië: Namen!

© Tekst en foto's : Patrick Perck

In 2018 organiseerde onze UBJET-collega Yves Calbert een UBJET-Persdag naar Namen, zijn Namen! Na zeven jaar, een heilig getal, vond hij het nuttig en onontbeerlijk om ons opnieuw uit te nodigen en ons deelachtig te maken van enkele nog ongekende en dus onbeminde juweeltjes van deze hoofdstad van Wallonië.

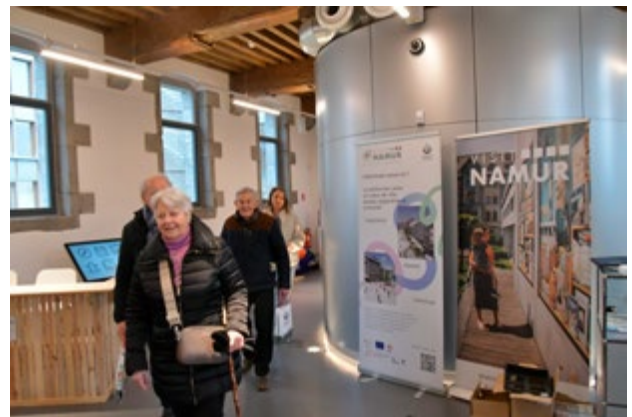
Half maart, fris windje maar droog, werden we verwacht in het vernieuwd *Bureau van Toerisme* (ooit nog het Vleeshuis) en te woord gestaan door mevrouw Charlotte Bazelaire, waarnemend burgemeester want zoals iedereen weet heeft burgemeester Maxime Prévot momenteel als vicepremier en federaal minister van Buitenlandse zaken andere katten te geselen.

Maar Bernard Watelet, voorzitter van de toeristische gidsen van Namen en volkomen drietalig zou ons heel de dag met grote en kleine verhaaltjes wegwijs maken in het hart en de ziel van Namen. En of er wat te ontdekken valt... Hoofdstad van Wallonië, stad waar *Waaals Parlement* zetelt. En dus op bezoek naar dat *Waaals Parlement*. Nog nooit eerder bezocht en dat is een kermel van jewelste. Dat beslissingsorgaan (ooit nog een opvang voor pelgrims en een kliniek -heet trouwens nog steeds het *Hospice Saint-Gilles*) gelegen op een strategische heuvel aan de samenvloeiing van de Sambre en de Maas, is het kloppende politieke hart van Wallonië. Het gebouw oogt modern, maar schuilt in een stad die bol staat van geschiedenis. Wie echter de trappen afdaald naar de kelders, stapt plots een ander tijdperk binnen.

Onder het parlement bevindt zich namelijk een indrukwekkend *archeologisch parcours*: restanten van een middeleeuwse stadsmuur, de fundamenten van oude huizen,

een kapel en zelfs een stuk van een Romeinse weg. Alsof men tijdens het stemmen over hedendaagse decreten nog op de tenen moet lopen van eeuwenoude burgers en soldaten. Deze verborgen wereld onder de vergaderzaal herinnert eraan dat de democratie hier weliswaar een nieuw jasje draagt, maar haar wortels diep in de Waalse bodem heeft — een plek waar het verleden niet zwijgt, maar zachtjes mee mompelt onder de stenen gewelven. En tijdens deze onderaardse schattenjagerstocht kom je zowaar de Samber tegen, of is het reeds de Maas? Twijfel je? Etymologie geeft redding want Samber betekent in feite traag en Maas: met vele bochten.

Terug bovengronds schuimen we de binnenstad door -zo wordt duidelijk dat Namen centrum zeer weinig inwoners telt, maar des te meer studenten – op weg naar de *kabelbaan* (Téléphérique Namur: rue des Braseurs 66), die Place Maurice Servais verbindt met de esplanade bovenop de Citadel. Attractie ten top maar tegelijk een goedkoop vervoermiddel. Parkeer gratis boven in Namen en laat je met de kabel in drie minuten naar hartje binnenstad leiden. Geen opstopping en grandioos uitzicht.

Maar wij laten daar boven de Citadel, het onderaardse gangenstelsel en het *bezoekerscentrum Terra Nova* links liggen want volgen onze neus die ons linea recta naar een atelier brengt. Het *atelier Guy Delforge* (Route Merveilleuse 60). Ontmoeting met en rondleiding door grootheid Charles Kerangoff. Achtste wereldwonder. Dit is geen geuruurtje. Dit is Ontdek de Wereld. Laatste dag van februari 1986 opgericht door wereldautoriteit Guy Delforge die hier de kazematten en het artillerielaboratorium inclusief de ellenlange ondergrondse gangen die nog reesteren vanuit de periode van keizer Karel, opkocht en er de ideale omstandigheden aantrof om etherische oliën te laten rusten en ... rijpen. Hier leer en ontdek je hoe een parfum tot stand komt. Hier leer en ontdek je welke basisgeuren nodig zijn om een bloemekee te krijgen.

Hier leer en ontdek je dat een parfum ontwikkelen high tech is maar vooral een neus-gegeven en ... geduld, heel veel geduld! Kunstwinkel (parfumkunst maar ook houten sculpturenkunst) pronkt met eindproduct. Kijk niet naar prijskaartje: je partner is het meer dan waard!

We blijven boven de benedenstad cirkelen en op enkele meter van de geurtempel genieten onze smaakpapillen van culinaire hoogstandjes in *Le Fief de Namur*. De muren tonen al aan waar het hier om draait. Overal historische kostuums en volkspakken. Enkele vrienden bedachten het concept: De geschiedenis van de streek onder de aandacht brengen. De oude volksverhalen en historische anekdotes nieuw leven inblazen en dit door spijs en drank! Smullen van *Petits Gris de Namur* (kleine slakjes gekweekt in twee boerderijen een steenworp hier vandaan). Ondertussen de verhalen aanhorend van de strijd tussen Jambes en Namen en wat Materne daar nu juist mee te maken heeft. Dessertdrinkjes met overvloed aan gin, genever en jenever en dit is geen zattemannsspeling want oude jenever wordt dikwijls genever genoemd. Gelukkig moeten we niet te voet de citadel af want via opnieuw die wonderbaarlijke kabelbaan (deze is al de vierde poging want de vorige drie zijn ofwel op de tekenafel ofwel letterlijk in den bled gesneuveld) glijden we zacht als een vogel naar beneden.

Zo een ommetje naar de prachtig gerestaureerde *barokke Saint-Loupkerk* maar UBJET is een deel van haar pluimen kwijt want gebedsoord is pottoe. En we wilden net gaan biechten! Maar door de grote ramen in de deuren krijg je zicht van wat hier werd verwezenlijkt. Om trots op te zijn.

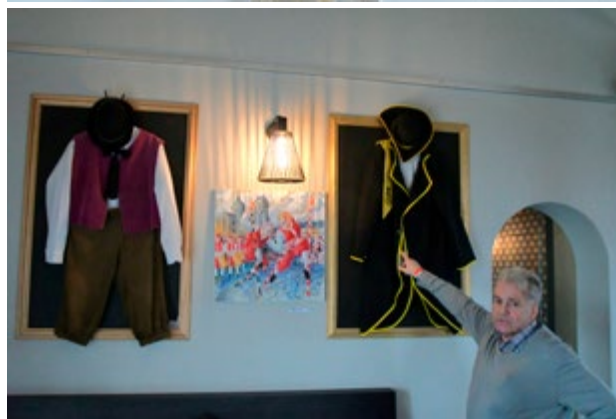
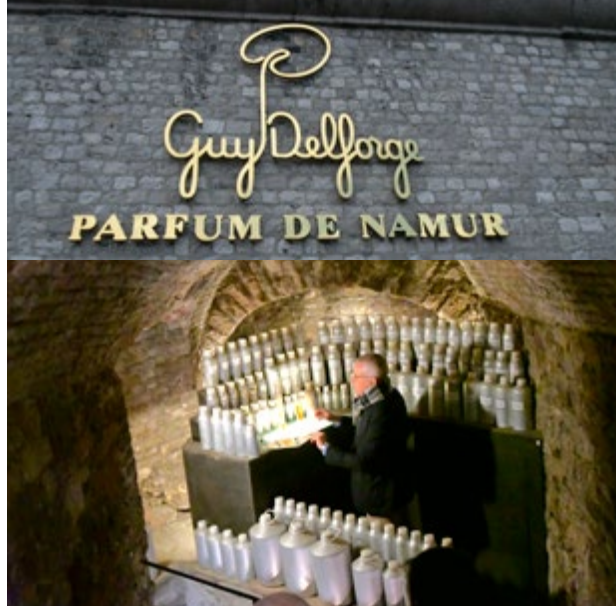
Tijd voor cultuur en dus binnenwippen in een Tweeling-museum: Les Bateliers (De Schippers) (Rue Joseph Saintraint, 7), waarin ondergebracht én het *Museum voor Archeologie* én het *Museum voor Sierkunsten*. Een hele

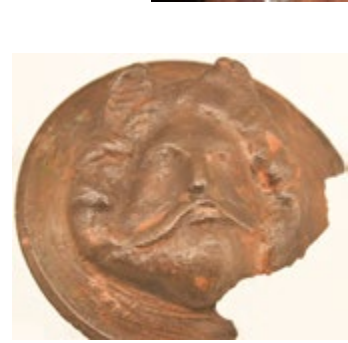
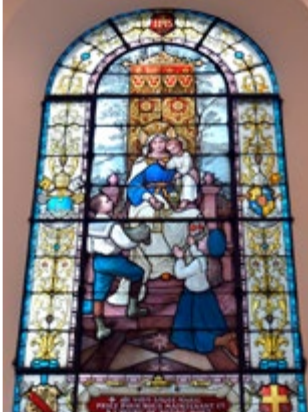

vleugel werd vernieuwd en daarom alleen al is bezoek opportuun. Wat een lijnenspel en als jet geluk hebt, zoals wij, dat je afwisselend wolkenpracht en zonnestrallen meemaakt geraak je niet weg uit de zijgang want die is feeëriek!

Nu de alcohol van deze middag wat is verdampt hoogtijd om dit percentage terug wat op te krikken. En opnieuw sta ik versteld want we bezoeken het *wijnhuis Grafé Lecocq*. Niets bijzonders denk je want al zoveel wijnhuizen bezocht. Maar na introductie worden we meegenomen naar de zeer nabijgelegen *Saint-Aubain kathedraal* en daar ... kop in kas en bukken, want met groteske sleutels wordt er een klein poortje geopend. Je schuift binnen, onder de kathedraal en ... komt in lange gangen vol wijnrijpvaten terecht. Constante luchtvochtigheid van 90 % en constante temperatuur van 11 °C. Grafé Lecocq koopt in Frankrijk hele velden druivenranken aan en maakt (tovert) die hier om tot engelendrank. In deze kelders zorgt de tijd die de wijn doorbrengt in eikenhouten vaten ervoor dat deze op natuurlijke wijze stabiliseert en zijn eigen karakter en terroir onthult. De aroma's komen tot bloei, de nog agressieve tannines worden gepolijst en de wijn vindt zijn evenwicht. Tijdens dit verblijf wordt de wijn ook geklaard door natuurlijke bezinking van de droesem, Wist niet dat dit bestond ... in België! Als apotheose: proeverij! Kan je je een heiliger oord voorstellen om Godendrank te degusteren? Wat een dag. Terecht stelde Namen zich kandidaat om *Europese Culturele Hoofdstad* te worden voor het jaar 2030. Er zijn wel nog enkele medekandidaten zoals Leuven en Molenbeek maar Namen liet zien over goede kaarten, zeer goede kaarten te beschikken! Merci Yves Calbert.

63e Festival Mondial de FOLKLORE

Jambes - Namur

15 > 18 août 2025

ATHÉNÉE ROYAL
Hall Omnisports (Jambes)

GUAM
HONDURAS
INDE
MEXIQUE
SLOVAQUIE
TURQUIE
BELGIQUE

Visit Namur - Office du Tourisme
081 24 64 49
www.festifolkjambes.be

Créé en 1958, par Jean Mosseray, le Festival Mondial de Folklore de Jambes-Namur « Société Royale » est le plus ancien Festival de danses folkloriques de Wallonie.

Le festival est réputé à travers le monde entier par sa convivialité.

Sa devise : « Folklore = Amitié ». Une amitié entre les Peuples où l'on tisse les fils de la paix.

Durant 4 jours, Jambes devient : la « Capitale Mondiale du Folklore ».

Elle accueille des groupes authentiques en provenance directe de leurs pays respectifs.

De l'Océanie à l'Amérique Centrale, de l'Asie à l'Europe, à Jambes, on danse !

250 danseurs, chanteurs, musiciens aux prestations époustouflantes pour un beau voyage sur des rythmes aux couleurs du Monde.

The place to be !

UBJET Algemene Vergadering 26 April 2025

© Tekst: Patrick Perck - © Foto's: Patrick Perck en Karel Meuleman

Paasperiode, dus lente in het land en tegelijk periode van en voor de Algemene Vergadering bij UBJET. Het was de beurt aan Brussel en wat is nu de mooiste plek in Brussel? De Grote Markt! Place to be? La Rose Blanche, zo goed gekend want hier hebben we al talloze vergaderingen en persvoorstellingen laten plaatsvinden. De zaal wordt aangeboden door onze partner Accueil & Tradition. In totaal waren 21 van onze leden aanwezig.

Het verslag van de AV van vorig jaar wordt goedgekeurd en ook de rekeningen met het kasverslag en de begroting. Belangrijke punten waren ook de promotie van Travelling News en de viering van het 75-jarig jubileum van UBJET in 2026.

Daarna tijd voor de lunch, op loopafstand in de door iedereen gekende Beenhouwerstraat: *La Terrasse du Pêcheur*. En dan naar de Eikstraat (nr 19) naar het Museum Garderobe Mannenkenpis maar daarvoor naar onze echte waterspuit. Gedaanteverwisseling bij Gilbert want plots stapte hij gezwind versierd met het ereteken van de Orde van de Vrienden van Manneken-Pis. En bij de beroemdste inwoner van Brussel stond voorzitter Marc Guebel ons op te wachten. In vlot Brussels gaf hij ons geschiedenisles en maakte hij ons diets hoe Brussel aan zijn Plasserke kwam. Zo wist ik absoluut niet dat reeds in 1572 sprake was van Mannenken-Pis en dat in 1615 hij zijn eerste kostuumpje kreeg (Londens fabricaat...), en tijdens de Ommegang was hij dan weer verkleed als herder. De Ketjes moesten echter wachten tot 1619 om het eerste bronzen beeld te zien verschijnen. Onze Marc goochelt met data en jaartallen: in 1747 poogden Franse soldaten het Brussels Manneken te stelen en in 1819 werd hij dan opnieuw gestolen... Mooie verhalen... mooie vertelstijl. We hebben geluk want vandaag heeft hij een KUL kostuum aan. Maar hoeveel

pakken heeft hij dan wel niet wil een vrouwelijke collega weten. Je kan straks in het museum beginnen tellen maar Marc verklaart dat het er momenteel 1.173 zijn! En begint hij dan toch niet te zingen zeker? In 1949 schreef Maurice Chevalier een liedje over manneken-Pis en dat wordt hier in duo voor ons ten berde gebracht. Twee voorzitters: Gilbert en Marc die samen zingen in hartje Brussel. De mensen bleven staan... en niet enkel om een foto te nemen van het bronzen standbeeld...

Dan toch naar het museum *De Garderobe Mannenkenpis*. Echt de moeite! Echt Brussels! Echt cultureel erfgoed! Echt een geslaagde UBJET Algemene-Vergadering...

LA TERRASSE

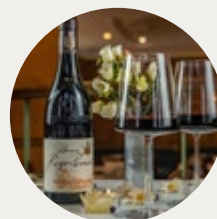
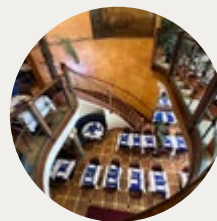
SEAFOOD-FISH-MEAT-BELGIANFOOD

AT LA TERRASSE, CULINARY CREATIVITY IS A TRADITION AND TASTE, A GIVEN

Welcome to the heart of Old Brussels, on the Sacred Islet, where our restaurant invites you to an exceptional culinary experience, showcasing the flavors of the sea and seafood specialties, in a warm atmosphere, perfect for sharing precious moments with family and friends.

At our restaurant, seafood delicacies take pride of place, with an exquisite selection of fresh seafood and flavorful fish. Each dish is carefully prepared, highlighting the freshness and quality of the products, to offer you an incomparable gastronomic experience. But our commitment to culinary diversity doesn't stop there.

For those who prefer an alternative to seafood, our menu also offers a selection of meat dishes, all prepared with the same attention to detail and passion. Our restaurant offers you an authentic and picturesque setting, where the history of Brussels blends with the magic of gastronomy. In our warm and welcoming atmosphere, you can savor moments of sharing and pleasure with your loved ones, in a setting where every detail is designed to offer you an unforgettable experience. Whether for a romantic evening, a family meal, or an outing with friends, our restaurant is the perfect place to create lasting memories around a table filled with the finest specialties. Join us and let yourself be seduced by our refined cuisine and unique atmosphere.

At the heart of La Terrasse, there's more than just a restaurant: there's the vision and passion of one man, Mourad Karroumi. A talented chef and owner, Mourad Karroumi is a lover of cuisine, seafood flavours and Franco-Belgian traditions. For years, he has embodied the soul of the restaurant, offering cuisine that is both authentic and refined, designed to awaken the senses and create unforgettable memories. An Inspired Journey and a Passion for Franco-Belgian Cuisine He's not just a chef; he's a true artisan of taste. Having devoted his life to exploring and perfecting the flavours of Franco-Belgian cuisine, he makes a point of sublimating each dish with a personal touch, while respecting traditions. Mourad is renowned for his ability to marry simple ingredients to reveal their full richness. His passion for seafood and the quality of the produce is evident in every dish. The Chef and His Team: A Dedicated Family For him, La Terrasse is much more than a restaurant. It's a place where conviviality and excellence meet, a place where people come to share moments of pleasure and discovery. His team, whom he considers a real family, share this same philosophy and work hand in hand to offer customers a unique experience. A Deep Commitment to Authenticity He ensures that every detail of the restaurant reflects his attachment to authenticity, from the decor to the dishes,

"I don't cook to impress — I cook to share an emotion." — Mourad Karroumi

ADDRESS : RUE DES BOUCHERS 12 1000 BRUSSELS
TEL: 0471 22 55 05
HOURS : MONDAY - SUNDAY 11:00 AM - 4:00 AM

TRAVELLING NEWS brings the very best with up-to-date information on travel destinations from all over the world to people who love travel! Our digital magazine, which appears every three months, featuring inspiring articles, latest travel news reports, holiday ideas, special offers and more, is sent to thousands of travel lovers.

TRAVELLING NEWS will help the readers to decide where to go on their next holiday.

TRAVELLING NEWS can help YOU, by promoting and publishing your destinations, accommodations, transportation and much more in our magazine.

FORMATS	BASIC RATES/EDITION
Cover 4	500,-€
1/1 page (210 W x 297 H mm + 3 mm bleed)	300,— €
1/2 page (210 W x 148,5 H mm)	175,— €
1/4 page (210 W x 148,5 H mm)	100,— €
Banner	75,— €
Advertorial of 2 pages	500,-€

4 EDITIONS/YEAR : March, June, September, December

Hoofdredacteur – Rédacteur en Chef – Editor in Chief

Gilbert Menne
Avenue des Buissonnets 54, B-1020 Brussels (Belgium)
gilbertvictormenne@gmail.com | www.ubjet.org

Founders

Walter Roggeman

Editorial Committee

Gilbert Menne, Patrick Perck, Karel Meuleman

Graphic design

Karine Dorcéan

Contributors

José Burgeon, Yves Calbert, Patrick De Groot, Maïté Lanthin,
Gilbert Menne, Karel Meuleman, Patrick Perck.